

Liggur kanska í blóðnum

Torkil Strøm er 86 ára gamal, men hóast høga aldurin, ristist hann ikki á hondum. Sum 14 ára gamal byrjaði hann sum timburmaður saman við pápanum og hann helt á at smíða, til hann var 80 ár. Síðani hevur hann havt betri stundir til frítíðartriv sítt, ið er málningalist

Orð og myndir: Dagfinn Olsen

Sum 14 ára gamal byrjaði hann at smíða saman við pápa sínum. Hann hevur saman við bróðuri sínum starvast sum húsasmiður, til bróðurin fall frá.

Tekniska skúlan tók hann í Danmark, tí hetta var ikki gjørligt í Føroyum tá. Í 1936 var hann í Grønlandi og bygdi sjómansheim har. Undir seinna veraldarbardaga bygdi hann saman við pápanum skúlan í Vági og smíðað hevur hann, til hann 80 ára gamal legði hamaran frá sær.

- Tíðirnar vóru ringar undir krígunum og arbeiði var einki. Eg koyrdi olju og var millum teir fyrstu, sum hevði bil, sum hevði last, sum kundi vippra, greiðir Torkil frá.

Í dag er Torkil Strøm í Vági 86 ára gamal og ristist ikki á hondum. Í árávis hevur hann fingist við málningalist.

Hjálpri

- Tað var ikki so vanligt fyrr, at fólk fekt við málningalist. Í dag er hetta komið inn í skúlarar, sigur Torkil.

Tað byrjaði við, at Torkil keypti máliútgærð til sonin Hans Paula.

- Tað gekk kanska ikki so væl hjá honum í byrjanini, so eg royndi at hjálpa honum við at fáa luftina, sum hon skuldi vera. Á henda hátt byrjaði eg sjálvur at mála, greiðir Torkil skemtandi frá.

Torkil hevur ikki verið á skúlabeiðni fyri at læra seg málningalistina, men hann hevur altíð havt áhugan. Í Vági vóru systkini Ruth og William Smith, ið vóru ófør við penslinum. Mammusystir Ruth var gift islendingi, ið málaði. Hann nevndist Magnussen.

Eisini keypti Torkil málningar frá arkitektinum Hovgaard. Hann teknaði Vágs kirkju og stóð fyri stoypiarbeiðinum. Pápi Torkil Strøm smíðaði og synirnir vóru við, eins og aðrir vágbingar eisini.

Eisini var dagnaligi malarin Sigmund Petersen trímennigur Torkils, so kanska liggur tað í blóðnum, heldur Torkil.

86 ára gamli Torkil hevur í dag góðar stundir til sítt ítriv. Hann hevur latið nógvar málningar millum ár og dag, og er annars ikki dýrur.

- Ein má halda seg til tað, ið fólk forvinnur. Tær stóru inntøkurnar eru ikki her í útjaðaranum, men í Havn, so ein má tillaga seg eftir tí, metir Torkil.

Hann hevur vanliga fram-

Torkil Strøm hevur latið nógvar málningar millum ár og dag og er annars ikki dýrur.

- Ein má halda seg til tað, ið fólk forvinnur. Tær stóru inntøkurnar eru ikki her í útjaðaranum, men í Havn, so ein má tillaga seg eftir tí, metir Torkil.

syning á jólum og á jóansøku.

Náttúran

Tað er serstakliga náttúran, ið hugtekur. Náttúran í Suðuroynni, men eisini aðrastaðir. T.d. eru málningar úr Vágum. Og tað er ikki úr ongunum, at Torkil hevur funnið myndevni uttanfyri Suðuroynna.

Torkil og konan hava ferðast nóg. Tey vóru við til at seta á stovn Kirkjukórið Ljóm í 1939. Tey vóru 25 fólk í byrjanini og Esther Dahl stjórnaði. Kórið ferðaðist nóg. Bæði norðan-fjórðs og uttanlands. Eini 40

fólk vóru í ferðalagnum, tá, kórið vitjaði í Noreg, og í Danmark, har tey sungu í Radiohúsinum.

- Men Suðuroynna kennir Torkil sum sín egna bróka-lumma. Hann hevur eisini fingið sær bil, so hann líkasum kann rógva aftur á. Hann tekur og ger skitsur.

Myndevnini eru tó mest úr Suðuroynni og mangur málningur Torkils lýsir stórtingnu náttúruna vesturi á Eiðinum í Vági, har klettarnir hitta Vesturhavið.

Tó kann kennast trupult at

vera listamaður í oynni.

- Keðiligt er tað, at í Suðuroynni er eingin handil, ið hevur útgerð til ein listamann. Hetta sakni eg, sigur Torkil.

Minnist langt

Sum barn og unglingi leikti Torkil fótball og annað, sum óvitar flestir. Hann minnist langt og nevnr t.d. ein kavbát, sum undir fyrri krígunum mátti leita til lands og legði inn í Lopra, tí hann hevði fingið okkurt um skrúvuna. Hann kundi bert vera inni eitt samdøgur og fólk gingu til Lopra fyrri at skoða kavbátin.

Torkil eigur í dag 5 børn, 3 dótur og 2 synir, abbaðon og 13 langabbaðon.

Lættari og lættari og dýrari og dýrari

Um nýggju tíðina veit hann ikki hvat hann skal halda.

- Tey nevndu hetta atom-öldina. Teldutiðin er yvir okkum og eg veit ikki hvat eg skal halda. Ein kann uttan trupulleikar sita í Føroyum og prata við ein mann á gøtuni í Kína. Menniskjað er komið langt. Kanska ov langt. Alt gerst lættari og lættari og dýrari og dýrari, heldur Torkil Strøm.

Stúttur á hondunum er hann og eygunum bilar einki. Í lötuni leggur hann síðstu hond á jólaframsýningina, so um gávuhugskot tróta, so er kanska ikki av leið at leita innar til Torkil Strøm til eitt pratt og eina náttúruuppliving.

Myndevnini eru mest úr Suðuroynni og mangur málningur Torkils lýsir stórtingnu náttúruna vesturi á Eiðinum í Vági, har klettarnir hitta Vesturhavið